re vel terraz trahere. hec occa
ce. p duplex c. i. rastrz. Occi/
pitiū siue occiput p duplex c
Opportunus per duplex p.
Oportet p vnū p. Opplere.
id est circūplere p duplex p.
Opto p vnū p. Obtineo per
b. Parapsis a par z absida.
q̄si pariby absidis. i. lateribу
Pellicі⁹ per i debet scribi. vñ
noia q̄ duabу sillabis superant
pmatiua i habēt antepenul/
timā. vt pellis pellicі⁹. ordeū
ordeaci⁹. tribun⁹ tribunici⁹.
q̄ vna tm̄ sillaba superāt hñt
e. vt triticū tritice⁹. Plias
adis. est signū septē stellaruz
ibi est i ꝯsonans. sed cōiter p
sincopam ponit i ꝯsonans p
vocali dr et plias adis. Pti/
sana z ptisanariū debet scribi
per p z in principio. Psallo
psalmus psalteriū et ptotos
qd est casus per p in pncipio.
Quattuor p duplex t. q̄/
ter aūt p vnū t. Que ꝯiūctio
copulatiua p vnum e. Que
nomen p ae diptongon. tam
in femminо singlari q̄z i neu
tro plurali. Quotidie p q nō
p c. Repio p duplex p in
pterito scribit z repppuli. Sci
phus per sc. z scilla p piculo.
Sed ꝯiunctio p d z nō per t
antiq̄ dicebāt seduz. Sicca
p gladio p duplex c. Sugo
gis. p vnū g tm̄. Summ⁹ ma. mū.
p duplex m. Temno z ꝯtem
no ñ hñt p i pnti. sz i pterito
z supio. De teneo es. nui. ten
tū tentu u mutādo i o fit ten
to tas. p n z sine p. z tentatio
nisi velis formare ꝗpū a tem
no. tēpsi temptū. z tūc habe/
bit tempto tas. p p. Lignū
p g ē laqar. Limū p m neu.
ge. est flos z q̄dā herba odo/
rifera. Linn⁹ p vnicū i z du
plex n est piscz. Lijnū p du/
plex ij z vnū n est gen⁹ ligni
imputribil. q̄dā tm̄ nō dupli
cant i. Uita p vnū t a viuo
Uxta p ornamēto mulieris
per duplex t scribit. Abro sic
dz lrari ab ē pma silla. e sēda
o tercia. z sic de ꝯsilibу iudi/
candū q̄ cōponūt a ppositōi/
bу. Habro bes. aspirat cū su
is cōpo. vt exhibro ihibro pē
q̄z cū debro z phbro. ꝗ. Aspiras
habro nisi debro phbro tm̄.

Tractatus de accentibу.

D maio

A rē euidētiā eoz q̄ in
textu biblie taz cur
sorie q̄z tenuiter z supficiete/
nus sunt dispersa generales
notulas de accentibу colliga
mus. Est autez accentus ar/
tificiosa modulatio vocis in
significatiua prolatione.

De accentibus

Tres siquidem sunt. s. melli ca que attēdit in cantu et illi adiacet neuma qd̄ est cant⁹. Metrica que attēdit in scan sione metrorꝫ ⁊ illi adiacet tempus. Significatiua siue psaica que attēdit in ꝓmuni simone ⁊ illi adiacet accent⁹.

¶ Sunt aūt tres accentus principales. s. accent⁹ qui fit p eleuationē vocis. vt in pma syllaba hui⁹ vocis dñs. ⁊ repsentat p figurā que dr oxia. ab oxi qd̄ est acutū. Grauis qui fit p inclinationeꝫ vocis vt patet ī media syllaba ⁊ vltima huius dictionis dñs. ⁊ exprimit p figuraꝫ que dicit Baria. a barin qd̄ est graue. Circūflexus fit ptim p eleuationeꝫ. ⁊ partim p inclinationem vocis. vt patet in penl. hui⁹ infinitiui amare. ⁊ si dubitat de ipso repsentat p figuram que dr periphone. a peri qd̄ est circū ⁊ phonos qd̄ est sonus. vel peripomene. a peri qd̄ est circū et pomene qd̄ est flexus. Circū flexus hodie ponit cum acuto neqꝫ est in vsu nro. Propter has tres spēs tribꝫ censet nominibꝫ. Dicit nanqꝫ accentus ꝓpter acutū tenor ꝓpter graue. ton⁹ ꝓpt circūflexū. vel ideo dr accentus. ab accinendo. i. ad significandū aliquid canendo. qꝫ ad hoc est accent⁹ inuentus. vt significatio dictionis melius distinguat. Tenor dr a tenendo. qꝫ vna syllaba magis vl minus tenet. Dicit tonus quasi sonandi modus.

¶ Regule de accentibꝫ sunt tales. Nulla dictio de natura acuit vltimā nisi greca vt libie ⁊ agathe. ⁊ hebraica vt Dauid ⁊ Jacob. Itez nulla dictio naturaliter breuis circūflecti debet. qd̄ modo accipit p acui. Itez oīs dictio regit vno solo accētu. Omnis dictio monosyllaba ꝓm communē vsum legēdi habet accentū acutū. vt fex lex lis ros Oīs dictio bissyllaba acuit pmam. vt virgo deus roma. Omnis dictio triū syllabarꝫ et pluriū habēs penul. naturaliter longā. habet accentū super ipsam penultimā. vt fortuna habere poeta. Omnis dictio triū syllabarū et vltra hñs penultimā breueꝫ acuit antepenultimā vt dominus iusticia. ¶ De secūda regula excipiunt plura. s. ergo qn̄ ponit p causa ad differentiā sui qn̄ est cōiunctio illatiua. vt hoc facio ergo tui. modo acuit vltimaꝫ ꝓtra regulā de bissyllabis. Puta qn̄ ponit p sicut ad differentiaꝫ verbi puta in imperatiuo. Pone p

retro ad differentiā verbi po
ne in impatiuo. Una. i. pari/
ter. aduerbiū cōgregandi ad
differentiā nois vna in abla
tiuo feminio. Circū ꝓpositio
vel aduerbiū ad differentiā
accusatiui hui⁹ nois circus
circi. Itē aduerbia in c termi
nata vt illic istic. illuc istuc.
illac istac illinc istinc. Itē cō
scisa vt fumat ꝑ fumauit. pri
mas ꝑ primatis. sic em̄ decli
nabat antiquitus. Et corru
pta ꝑ cōpositōez vt viden ꝑ
videsne. satin ꝑ satisne. Apo
copata ab inde composita vt
abin dein proin in q̄bꝫ redit
naturalis accent⁹ q̄ debebat
esse sup sillabā in cū esset lon
ga positione. Dei interiectio
ad differentiā hui⁹ pnois ei
acuit vltimam. qua tn̄ ꝑ mo
nasillaba qn̄q; vtunt poete.
Ouidi⁹. Dei mihi q̄d feci q̄
me furor egit amantē. Dij et
hij ⁊ cui ⁊ huic sunt monasil
labe dictōes. vn̄ in metro de/
bent acui ꝑm regulā de mona
sillabis. tn̄ poete in metro ali
qn̄ diuidūt cui ⁊ dij. aliqn̄ ꝑ
monasillabis vtunt. Dij tn̄
⁊ hij scribunt ꝑ duplex ij. sed
ꝓferenda sunt ꝑ vnuz. iuxta
illud Eberhardi. Scribe dij
⁊ lege di si vis vrbanus ha/
beri. Et doctrinale dicit. Si
ꝓferes et di debet tn̄ ij dupla
scribi. Item falso aduerbiuz
ad differentiā ablatiui nois
falso ⁊ sil'r vno eo illo. Item
cuius ntūs ad differentiam
genitiui cui⁹. Intro ad diffe
rentiam verbi qn̄ est aduer/
bium. Si aūt querat quare
in multis alijs talis differen
tia nō seruet vt modo cito et
sero. dicendū q̄ in vltima sil/
laba taliū sufficit differentia
tpis. nam qn̄ sunt aduerbia
habent vltimā cōmunem. sz
qn̄ sunt ablatiui hnt eaz lon
gam. Datiui ꝯo aduerbial'r
positi ꝑducunt semp vltimā
⁊ remanēt noia q̄ruis adue/
bialiter ponant. Canis non
mutat accentū ad differētiā
hui⁹ verbi canis. qz vtraqz ē
ꝑncipalis ꝑs. cetera autē ha
bent differentiā ꝑ accidentia
sua. Unde nō est magna ne/
cessitas q̄ in omnibꝫ int̄ que
nō cadit differentia. ꝑ accen
tum diuersitas assignet. Cō/
scisio impedit nō solum secū/
dam regulā de accentu. verū
etiam terciā ⁊ quartam. naz
sup quācunqz sillabaz fuerit
accentus in integra dictione
sup eandem remanet in ꝯsci/
sa vt amat ꝑ amauit. sicut ei
erat accentus acutus sup ma
in verbo amauit. sic sup eam
remanet incorrupta. idem ac
cidit in multis desinentibus

in as. vt nostras vestras cu/
ias arpinas rauennas opti/
mas. ⁊ his similibꝫ quorum
nominatiui olim erāt nostra
tis vestratis cuiatis optima
tis. sic etiam quiris et illic et
istic acuūt vltimam. qz eorū
integra olim fuerunt quiritꝫ
illice ⁊ istice. sed p compositi
onem nostro tempore ꝓferū/
tur. Hoc idem ꝯtingit in vo
catiuis apocopatis. vt virgi
li domici mercuri. tales enim
vocatiui acuūt penulť. q̄uis
sint breues sicut illa eadem
acueretur in vocatiuis. si di/
ceretur o virgilie o domicie o
mercurie. ⁊ acuunť in nomi/
natiuis eoꝝ vt ꝟgilius ⁊ do/
micius et mercurius. Nota
aūt q ꝯscisio nō impedit na/
turalem accentuꝫ nisi muteť
tempus vt petijt p petiuit. pe
tuit pducebat mediā. sed qz
mutatū est tempus i breuis
ante vocalem successit p lon
ga remanet accentus sup an
tepenultimā fm regulam. si/
militer in audijt p audiuit ⁊
similibꝫ. Item consisio non
impedit regulam de accentu
si nō remanet vocalis in con
scisione vt dorū pducit me/
diam. sed cum dicit dorum p
dorum. accentus fm regulā
remanet sup primam. qz me/
dia o sup quā erat accent⁹ in
integra amota est. vnde con/
scisio intelligiť non mutato
tempore ⁊ vocali remanente
Item si remaneat vocalis et
mutetur significatio dictio/
nis nō impeditur regula. vt
cum dicit docibilis qd dicit
aptitudinē in sermone accen
tus est sup ci. Sed sincopa/
tum dicitur docilis qd di/
cit aptitudinē in homine vl
re alia animata. ⁊ est accent⁹
super do. Item non impediť
regula si mutetur parsoratio
nis. vt cum dicitur coloro ac
centus est super mediam. sed
inde deriuať color quod ha/
bet accentum super primam
sic honor ab honoro. labor a
laboro. odor ab odoro. Cau/
sa consortij fit contra genera
les regulas de accētu. vt cuia
cuium acuunt vltimas pro/
pter consortium sui masculi/
ni qd est cui⁹. Utraqz ⁊ plera
qz tam in feminio q̄z in neu/
tro acuunt penultimā ꝓpter
ꝯsortium suoꝝ masculinorū
q̄ sunt vterqz et pleruscqz cui⁹
etiaz causa esse pōt ꝯiunctio
encletica siue epithasis. i. fil/
labica adiectio. s. qz Usus
facit etiā ꝯtra naturalez ⁊ ge
neralem regulaz de accentu.
vt facio cis. cū habeat ꝑmaz
naturaliter breuem acuit eā
in cōpositis nō corruptā. vt

calefacio cis. facit. tepefacio cis. cit. acuit penultimã in se/cunda ⁊ tercia personis. Si aũt corrumpat a in i breuem habet accentũ. vt in ficis cit. Idez ꝯ de fideiubeo bes. bet. cum iubeo pmam habeat breuem. Item vsucapio pis. pit. acuit penultimã in secũda et tercia psona. Item satisdare acuit penultimã cũ deberet eã corripe sicut venũdare et circũdare. Hoc aũt accidit qꝛ ĩ digesto ⁊ in alijs libris aliqñ diuidit. vt reus debet adesse satisq; dare. Item vicecomes ⁊ archicocus ⁊ noia numeralia. vt viginti duo vigintiria. Fio etiam in cõpositis acuit vltimã in secunda ⁊ tercia psona. vt tepefio fis. fit. calefio lefis. fit. ⁊ ceteris. Itẽ q̃dam vsualia latina acuũt penl'. cũ sit breuis. vt lumbardia sclauonia vngaria ⁊ romania et tartaria ⁊ rectoria ⁊ cancellaria pmatia lectoria barbaria scolaria infirmaria forestoria hospitalaria ⁊ portia ⁊ cõsimilia. que in vulgari sonũ habent pductum in quibus p grecismũ videmur imitari greca que pducuntur. vt comedia tragedia elegia abatia theologia platea ⁊ maria

Enclesis. id est inclinatio mutat naturalẽ accentuꝫ in pncipio ⁊ in fine. in pncipio p istas pticulas. si num et ne vt siq̃s nunq̃s et neq̃s. Iste em̃ pticule inclinãt accentuꝫ seq̃ntis syllabe ad se. ita q̃ nõ est pncipalis sup sequentẽ syllabã sꝫ sup pmã. ppter eã dez enclesim ꝯ neq̃ñ siq̃ñ antepenul. acuta. cuꝫ deberet acui penultima q̃ est lõga positione. Si l' aliqñ acuit antepe. causa ꝓsortij de siq̃ñ et neq̃ñ ⁊ ad differentiam hui⁹ ablatiui aliquanto ppter theutonicos qui faciunt d pro t. Fit etiam enclesis in fine p has ꝓiunctiones qꝫ ve ne. que inclinãt accentũ pcedentis syllabe ad se vt legis ne. putas necõmuniterue. ita q̃ vltima syllaba dictõis pcedẽtis acuit. ⁊ ipsa encletica semp grauat ⁊ sic corrũpit ibi duplex accẽtus. qꝛ in dictõe pcedẽti mutat pncipalis accent⁹ q̃ esse deberet sup antepenl'. vel sup penl'. ⁊ ipsa ꝓiunctio encletica q̃ deberet acui grauat. qñqꝫ tñ nõ inclinat accentũ precedentis syllabe. qꝯ fit ppter corruptionẽ pcedentis vocalis. vt heccine cũ deberet dici heccene. ⁊ corrupta est syllabica adiectio. qꝛ nõ erat d̃ sb̃stantia dictõis. ⁊ hoc factuꝫ est causa elegantie vel causa necessitatis. qꝛ nõ est ponẽd⁹

accentus principalis sup syl
labicā adiectionē cuz careat
sensu. Sicl'r in vndiqz z veni
qz nō inclinat accent' pcedē
tis syllabe. qz vocalis est ibi
corrupta. nā vndiqz est com
posituz ex vnde et qz. Deniqz
ex denuo z qz. ¶ Causa etiaz
differentie qñqz encletica nō
seruat vim suā. vt itaqz z vti
qz acuūt antepenulť. qñ sunt
cōposite dictiōes. qñ ro sine
cōpositiōe ponunť habent ac
centū sup penul'. Cessat quoqz
inclinatio pcedentis sillabe qñ
encletica coniungitur mona
syllabe. vt mulier virqz currit
nō enim inuenit ante finalez
sillabā quā inclinet. Amittit
autē cōiunctio encletica vim
suā causa corruptiōis vl' dif
ferentie vel monasillabe. non
aūt ppter interrogationē vt
q̄dam dicūt. vt cuz dz. currit
ne sortes platoqz. ipsa em cō
iunctio videť retinere natu
ralem accentū. i. acutum. qd
alibi nō facit. Sed h accidit
ppter modū loquēdi. ipsa tñ
inclinat accentū pcedentis sil
labe. s. to. cum dz platoqz. ipa
quoqz enclesis facit vt dica
mus vbiqz media acuta qz
uis ipsa sit cōmunis. Profer
tur aūt encletice hec ppositio
cum qñ postponiť pnomini
bus me te se nobis vobis. qz
ipsa grauať ac si esset vna dic
tio cum pcedenti pnomine
z ponit accentū sup syllabaz
pcedentē vltimā illoz ablati
uoz. vt nobiscum vobiscuz.
nobis pponiť ppter vitandā
cacephaton. vobis autē ppť
osortium. pcedente aūt mo
nasyllabo ablatiuo nō videť
inclinare. cū ipse ablatiu' p
se acuať. vt cum dz mecuz te
cum secū. nisi dicam' q̄ incll
net accentū ad se. qz ipsa ppo
sitio inclinať. i. grauať. Si
aūt alijs ablatiuis postpona
tur acuiť. vt quicum. q̄buscū
et h ideo. qz pōt eisdē pponi.
vt cum qui. a quo vel a qui.
et cū quibo. ¶ Distinctio fa
cit generales regulas de accē
tu vt in interrogatiuis. infini
tiuis. relatiuis. ciunctionib
z ppositionib. Relatiuū rela
tiue vel infinite retentū gra
uať in omnib syllabis. vt so
crates est albo q̄lis est iohes.
Socrates bñ legit. q̄liter le
git catho. nescio q̄lis sit pla
to. nescio q̄liter sit martinus
Dz interrogatiue positū si ē
monasillabuz acuiť. vt q̄ va
dis. Si ē polisillabuz acuit
ultimaz. vt qual'r currit petrus
q̄lis hō disputat. Sicl'r acui
tur qñ poniť extra locutionē
id ē material'r. vt hec vox q̄d
est nomē. hec vox qualis est

relatiuū. Hoc infinitū q̃ habet duplicē infinitatē. nā eq̃polet huic infinito q̃s. vt nescio q̃ currat. i. q̃s. ⁊ tūc acuit. q̃ñq̃ requirit duo ꝓba. vt q̃ interfecerit tyrannū p̃mium accipiet. i. quicūq̃. ⁊ tunc hz accentū grauē. Idē dicendū est de cōsimilib̄ infinitis. vt q̃lis quantus q̃liter. ⁊ seruat idem in ntio et in obliquis. Qñ aūt talia ponunt relatiue distinguēdum est. qz si ponunt in ꝓtextu. i. ī eadē clausula cum suo antecedēti graua p oēs sillabas. ⁊ hoc est in locutione poni. vt sortes q̃ currit mouet. ⁊ qualiter legit sortes legit martinus. Si ꝓ p se ponant. i. extra ꝓtextum id est ī alia clausula tūc acutū tur in illa sillaba ad quā pti net accent⁹ regularis. vt sortes currit q̃ mouet. i. sortes currit ⁊ ipse mouet. ⁊ sic sumitur ī luca. q̃ fuit iacob. q̃ fuit Ely. Sunt eē hmōi nomina ⁊ adūbia inceptiua clausulaꝝ. ⁊ tūc faciunt relationē explicitā. ⁊ tūc acuūt ad ostēdendā hanc vim. Qñq̃ aūt inserunt clausule sui antecedentis. ⁊ tūc faciūt relationē implicitam ⁊ tunc trahunt a suo antecedenti. ⁊ ideo amittunt naturalem accentum et regūtur graui. Et habet locū p̃dicta distinctio in omnib̄ nominib̄ introgatiuis et aduerbijs q̃ relatiue accipi pñt: vt qualis quantus quotiēs quot cui⁹ cuias quo qua vñ et vbi. qñ cum quantū qualr quatenus. Est quoq̃ distinctio causa quare composita ab inde acuūt antepenl. vt exinde deinde subinde. cū penultima q̃ est lōga positōe acui deberet ꝑm regulā. Priscian⁹ aūt dicit hē p grecismū fieri. qz sic accidit in aliquib̄ adūbijs grecis. ⁊ hē fit ne ꝓpositio videat venire p appositionē. Sed eadē rōne ꝓposita ab int⁹ ⁊ a longe ⁊ ab orsū. vt deorsum sic deberet pferri. Dicendū q̃ oēs ꝓcordāt. q̃ī deinde subinde pinde et ceteris cōpositis ab inde añ penl. acuat. Et silr cōposita a qñ. vt siqñ neqñ aliqñ. ī alij saūt ñ oēs cōcordāt. vt abintus deintus. ⁊ alonge ⁊ delonge. ⁊ deorsum desursū. ⁊ deinceps et de ꝓsimilib̄. Ideo de qñ ⁊ inde indubitāter teneamus q̃ cōposita ab eis debēt in añ penl. acui. Cetera aūt regulariter sunt pferenda. tñ ppter ꝓformitatē tenendā pliadet sup biblia. vt talia etiā in añ penl. acuāt. q̃ aūt corrigit nō multū instet sz poti⁹ dissimulet. qz hē non videt autori sez

priſciano niſi ꝓ compoſitis a qñ ⁊ ab inde. vt etiã ad uerbia a nominibꝫ diſtinguant

¶ Cõtra quartã regulã hec adubia vltimo acuunt. alio aliq̃ ⁊ alis. ⁊ vt caſus a caſu diſtinguat ꝯ paterfamilias vltima acuta. paterfamilias cõponit ex ntio latino ⁊ geniti/uo greco vñ acuit vltimam.

¶ Cauſa aũt diſtinguendi ꝑpoſitiones variant accẽtus ſuos ꝓ quibꝫ tres regl'e dantur. Prima eſt q̃ ꝑpoſitiões per ſe plate acuunt in fine qñ ſcz ponũt materialiter. vt ad que ꝑs eſt ꝑpoſitio Secũda regula eſt q̃ ꝑpoſite ſuo caſu/ali. vt extra domũ. intra por/tam. vel interpoſite ſuis caſu/alibꝫ. vt domum extra tuam vl' ꝑpoſite caſui relato ad ſuũ caſuale. vt extra mũdi termi/nos grauant in omnibꝫ ſilla/bis. Tercia eſt q̃ ꝑpoſitiões poſtpoſite caſibꝫ quos exigũt vel poſite p defectum verboꝝ vt tu mihi ꝓ multis natꝰ ſo/lus ſup. i. ſupes. vel poſite in fine. vt mille homines venere ſupra. ſeruãt regulã. vt. ſ. mo/naſillaba acuat et diſſillaba dictio acuat p̃mam. ⁊ triſſil/laba acuat mediam ꝓductã. et ſi media ẽ breuis acuat añ penul. ſaluis exceptionibꝫ ſu/pradictis. ¶ Ꝓpoſitio ver/ſus poſtpoſita accuſatio tra/hit ipm ad faciendꝫ vnum aduerbiũ locale p̃m quoſdaꝫ vt ytaliã verſus. ⁊ tunc acuit penl'. ⁊ dicat q̃ ſunt due ꝑtes ⁊ ꝓſus inclinat accẽtum ꝑce/dentis dictiõis ad hãc ſilla/bam ver. et oẽs alie grauant. ⁊ illa ſola acuit ſiue circũfle/ctit. ⁊ eſt enclesis. ¶ Cõiun/ctiones cauſa diſtinctõis va/riãt accentũ. nam ꝑpoſite gra/uant in oibꝫ ſillabis ſuis. vt ſocrates currit igit mouetur. poſtpoſite ꝓo ſeruant regula/rem accẽtũ. vt ſocrates currit mouet igit. ⁊ hꝫ ꝓpter encleti/cas ꝯiũctiones. que poſtpoſi/te grauãt quẽadmodũ ſi ipe ꝑponerent. Diſtinctio regu/laris accẽtus cogit accentuꝫ in aliis ſillabis qñq̃ corripi. exẽplũ ſic meimet grauat me/diã q̃uis ſit lõga. ⁊ ꝓpter p̃n/cipalẽ accentũ q̃ erat ſup pri/mã. qñ dicebat mei quez nõ potuit mutare ſillabica adie/ctio. Et ſic tene ꝓ ſilibꝫ. vt egomet. illemet. ſic in impati/uo dicimꝰ benefac calefac. po/nẽtes accentũ ſup vltimã. qz p̃ncipalis accentꝰ in integro ſuper eam erat. Sic ꝓ vultei pompei ⁊ ꝓgili ⁊ ꝓfit ⁊ cale/fit ꝓ q̃bꝫ dictũ ẽ. Itẽ accẽtuꝫ ponimꝰ ſup hãc ſillabã li in hꝫ otio alicui. q̃ metrici vtũt

tanq̃ trissillabo. vnde deberet acui ãpenult. Sz psaici eo vtunt tanq̃ tetrasillabo. idõ ponũt accẽtũ sup eã quã habent p ãpe. De interiectionibꝫ ñ pt dari certũ documẽtum. nec de barbaris. nisi ꝗ q ois barbara vox nõ declinata latine accẽtũ sup extremã fuabit acutũ. Interiectiões quoq̃ in fine sepius acuunt. In c termiata dicũt q̃dam i fine acui. vt allec allecꝫ. De bñfac et pdic. z introduc z similibꝫ nõ est dubiũ. de allec sat; approbat vsus. de donec nõ forte sic. Interealoci pro vna dictõe cõputat. z vt tollat ois ambiguitas a fmone pferat sb vno accẽtu z ponat sup ãpenl. In de accentu q̃ dicit prisciani dz q aduerbia in e termiata breuiãt in penl. vt hodie sedule. Que a noie ppzio veniũt producunt. vt tulliane marciane. Si in m pducũt. vt meatim tu atim. si in i breuiant vt vesperi. si i o causa differẽtie i vltimo seruant accẽtum vt falso. si in a sil'r vt vna. ne putet esse nomen. si in as in vltio vt alias ne nomẽ esse videat. si i r breuiant vt breuiter. si in ol sil'r vt edepol. si in c i vlti. vt illic istic. si in s breuiant vt fũditus. Ad habẽdus aliquã noticiã de accẽtu nõ debet lector psaicꝫ ignorare q omne pteritũ bissillabũ pd. pmam vt moueo ui. vñ in cõpositis pteritũ seruat illã eandẽ syllabam in accẽtu acutam. vt cõmoueo ui. ptero ptriui. decerno creui. Excipiunt ab ista regula pterita que hñt vocalem ãñ vocalẽ. vt rui fui spui que p se posita pmã hñt breuem. z i compositõe recipiũt accẽtũ grauẽ. vt interfui. conspui z corrui. Excipiunt ista etiaz pterita bibi a bibo. fidi a fido. scidi a scido. dedi a do das. steti a sto stas. tuli a fero. que p se habẽt pmas breues in ꝫsu. z in cõpositꝫ accipiũt accẽtũ grauẽ siue prima vocalis remaneat siue mutetur. vt imbibi circũdedi z circũsteti z pdidi z ptuli. Item pterita geminata corripiunt duas pmas sillabas. vt tundo tutudi. cado cecidi. disco didici. z sic penl. siue me. corripit tã in ꝫsu q̃z i psa in simplicitate z in cõpositõe. Si abũcit vna de geminatis. illa q̃ remanet grauat siue corripit. vt pcidi ptudi. Si vero remanet accẽtus grauis erit sup penl. vt pdidici circũdedi circũsteti. Ab illa regla excipiunt illa que hñt positiõz vt mordo momordi. spõdeo

spondi. curro cucurri q̃ p. penl'. tã simplicia q̃z cõposita Excipiunt etiã duo sine positione vt cedo cecidi p ferire vl' incidere. pedo pepedi p vẽtũ fetidũ facere. q̃ pdu. me. in simplici. ⁊ penl'. in cõpositis. vt ocido di. excido di. me. p. Item omne supinũ bissillabũ pdu. pmã. vt motũ fletum. ⁊ sic cõposita pd. penl'. vt cõmotũ refletũ. Excipiũt ista. situũ ab eo. ãtum a queo ãs. citũ a cieo es. secũde oiu. situũ a sino nis. lutũ a lino is. datũ a do das. statũ a sto as. latũ a fero is. ratũ a reor rer. rutũ a ruo is. q̃ oia in cõpositis breuiant in penl'. vt o citũ oblitũ dirutũ circũdatũ. ⁊ sic de singulis. Excipit ambitũ ab ambio qd pd. me. ⁊ o statur. de sto stas. ⁊ statur. que pd. sillabã sta. Ablutum breuiauit seduli. poetica licẽtia Sed cõiter tenet q̃ lutuz a luo pducit pmã. Verbalia in n desinẽtia venientia a ꝓbis pme ⁊ q̃rte oiug. venẽtia etiã a verbis ter. oiu. desinentibo i uo diuisas sillabas pdu. penl'. vt amamen. audimen acumen. Sed venẽtia a verbis secũde oiu. vl' tercie nõ desinẽtibo in uo coz. penl'. vt sedimen regimen tegimẽ. Desinentia in ilis a noibo deriuata pdu. penl'. vt ab edes edil'. a sedes sedil'. a senex senilis. a puer pueril'. ab anus anilis. pter parilis a par par; qd corripit. Neutra in le deriuata pdu. me. vt sedile monile ouile cubile. Desinẽtia i ilis ꝓbalia vel pticipialia corripiũt penl'. vt a fero fertilis. ab vtor vtil'. a texto textil'. a ficto fictil'. Desinẽtia in aris a nominibo siue a ꝓbis deriuata pdu. penl'. vt popularis scolaris militaris Denoiatiua in ela desinẽtia pdu. penl'. vt tutela cautela suadela candela Desinẽtia in na pd. penl'. vt doctrina regina medicina lẽna. In vra desinẽtia pd. pe. vt scriptura censura tonsura Desinẽtia i go trissillaba vel vltra siue sint primitiua siue deriuatiua pd. penl'. vt virago imago cõpago carthago similago rubigo erugo. Denoiatiua i do desinẽtia tam a nominibo q̃z a ꝓbis vl' a pticipijs deriuata modo e mõ i longaz hnt ante do. modo u vt dulcedo. torpedo. libido. cupido. fortitudo. magnitudo. Denoiatiua in al desinẽtia si pmitiua eorũ penul. habuerint pd. ipsa q̃z longam habẽt penl'. vt cerui cis. cerui cal. vectis vectigal. tribunus tribunal. Si primitiua

cor habuerint penl. breuem. ipsa quoqz hñt penul. breuē. vt animus vel aia aial. hmōi denoiatiua habēt penl. pdu. vt rosetū vinetū vumetū nucetū quercetū. Denoiatiua i bulū desinētia si habeāt i vl a ante penul. z si sint terrasilla ba vel vltra cor. i vel a añ bulum. vt cunabulū vocabulū vestibulū. In ar desinētia deriuata si consonantē habeāt añ ar pd. penl. vt lacus lacunar lupa lupanar. Si vo habēt vocalē corripiunt. vt laqe laquear. Ab hac regula excipiunt subligar specular que cor. me. z etiā tabular. Denominatiua a dtio et gtio addita tas cor. penl. vt bon bonitas. pbo pbitas. rapax rapacitas. Denoiatiua in alis vl in ale pdu. pe. vt aialis aiale fluuialis le. Verbalia quoqz in elis desinētia pdu. penul. vt patruelis crudelis fidelis Denoiatiua siue verbalia in orus pd. penl. vt honor ca/nor sonor. In osus denoiatiua pd. penl. vt ventosus delicios specios Denoiatiua in at vel in it vel in utus pd. penl. vt tunicat gladiatus marit cornutus astut. Possessiua in cus desinentia cor. pe. vt ytalic yliac. Possessiua in nus a duabo arbori bus cor penl. oleagin z fagi nus. z adūbia tpalia. vt crastin z serotin. In tin si nō habēt t a pmitiuis cor. penl. vt diutin crastin. si habent pdu. vt a matuta matutin. z mediastin a medio z stando vel tenendo. Jacinctinus adamantinus z ametistinus cor. penl. in versu fm poetas sz in psa acūt. fm ytatē em breuiant penl. Bissin z sima ragdin coccin iacinctinus adamātinus ametistinus cristallin. qz poete cor. q sumūt a nominib lapidū vel florū et regla prisci. de talib possessiuis pducendis intelligit latinis. pdicta aūt sumunt a grecis. Sz in tin desinentia acuit vsus in psa. vnū est etiā qd corripit quis nō sumat a flore vel lapide. vt murinus a mura arbore. Possessiua a pmitiuis in na desinētia pd. penl. vt a silla sillan. a roma roman. Itē a plib diptongat pdu. pe. vt a thebe theban. Itē a noib i ius vl adūbijs in e hñt penl. longam. vt pompei pompeian iulius iulian. quotidie quotidian. meridie meridian. Item a desinentib i cus vel in culus habēt a in penl. longam. vt rusticus rusticanus tusculus tusculanus. Que a

bissillabis pducũt i mediaz vt a porc⁹ porcin⁹. Item a neutris in um hñt a pductaz. vt oppidũ oppidan⁹. Item plexq; a tercia declinatõe hñt a pductã. vt mons montan⁹. sol solan⁹. Item neutra in e dant i pductã. vt mare marin⁹ pnestin⁹ a pneste. Item q̃ hñt pares sillabas i ntio z gtio dãt i pdu. vt hercules lis. hercu/linus. verres ris. verrin⁹. Item a nomiõ brutoq; i pductaz hñt. vt aper apri aprin⁹. cer/uus ceruin⁹. formicin⁹ a for/mica. I vel e añ culus vel cu la semp recipit accẽtũ in psa. vt ignicul⁹ ouicula nubecu la vl vulpecula. Neutra i or desinentia z greca in or corri. penl. in obliquis. vt marmor oris. hector oris. z deriuata vl cõposita a primitiuis penl. cor. vt memor oris. a memo/ro ras. qd corripit mediam. vt bicorpor oris. qd cõponit ab hoc noie corpus qd cor. penl. in obliquis. cetera pd. penl. in gtio. vt amor oris. vx or oris. Arbor arboris. nõ ser uat regulã qz deriuat a robur oris. qd cor. me. in obliquis. Indecor oris. cor. pe. in obli quis. qz olim antiq̃ cor. decor oris. in obliqs. Ista noia fe/mur oris. robur ris. ebur oris iecur oris. corr. pe. in obliqs. In ix masculina latina cor. penl. in obliquis. vt calix cis fornix cis. Barbara quoqz vt volux cis. In ex quoqz e in i cor. mutata. vt apex cis. ver/tex ticis. remex remigis. pter veruex veruecis. Neutra i us d vel l vel n vel p pcedentibꝫ e cor. hñt in obliquis. vt pon dus deris. olus oleris. onus oner. opus opis. Neutra in ar deriuata pd. penl. a in ob/liqs. vt calcar aris. torcular aris. pter iubar qd breuiat in obliqs teste Virgilio. vt iu/bare exorto. Adubia q̃ fiunt a dtio p additionẽ ter breui/ant. vt fortiter. Iratrũ semp deberet pdu. me. qz a vocalis semp naturaliter lõga esse vi detur. vt arabam arator ara trix arare. Juuenalis cor. pe. hui⁹ dictõnis bombicin⁹ di/cens. Delicias z panniculos bombicin⁹ vrit. ¶ Attẽde q̃ nomia a ciuitatibꝫ z locis et aliis sumpta q̃ videt patria siue gentilia cũ reperiunt in bi blia termiata in ita sunt cõ. ge. z pdu. penl. vt hierosoli/mita ascalonita. Si ꝯo ter/minent in ites. pd. pe. z sunt masculina z tercie vel prime declin. vt thesbites te. vel tis. fm artem. Si ꝯo termin ent in itis pdu. media siue penl. et breuiãtur in genitiuo cre/

scente in iditis. vt moabitis
moabiditis, amonis nitidis
¶ Nota q̃ nō potest recte ac
centuare qui nescit cōiugati
ones verborū distinguere et
obseruare. nam qñ in prima
ꝯiugatione venit ad trissilla
bas vel tetrasillabas partes
semp pducēda est penl'. vt in
amo amas m⁹. atis. amabaz
bas. bat. amabam⁹ batis ꝛc.
Excipit pteritum plusq̃pfe.
qd̄ corri. pe. in trissillabis. vt
amaueram ras. ꝛ futuꝝ indi
catiui eiusdez ī psonis p̄mis
et secūdis pluralib̄. vt ama/
bim⁹ bitis. ꝛ p̄teritū pfectuz
ꝛ plusq̃pfectū ꝛ futurū sub/
iūctiui. Excipiunt tñ ab hac
regula quedā irregularia in
b̄ ꝗsiculo comp̄hēsa que nō
seruāt oīno formā in p̄teritis
Cre. do. se. ve. iu. sto. do. la. mi.
to. fri. pli. ne. cu. so. ¶ De ver
bo aūt do das nota q̃ in com
positis ꝛerm⁹ corr. a qñ venit
penl'. ꝛ ꝛerm⁹ pd̄. e p̄ter in p̄
terito. Unū ꝗsus. In do das
ꝗ bo si sit pollāsyllaba noscas.
Q, ꝛ longa. sed da sp bre/
uia. Preteritus ꝛ brevib̄
tñ e breuia. ¶ Secūda cō/
iugatio ī trissil. vl' vltra semp
corr. pe. ī p̄ma ꝛ secūda psona
vt sedeo video rubeo. ī plura
li pñti tpis indicatiui modi
semper pduc. penul. prime et
secūde psone. vt sedem⁹ sede
tis. ꝛ in p̄terito impfec. p. pe.
ī trissillab̄ ꝛ vltra. vt sedebaz
bas. bat. bamus. batis. bant
De p̄terito pfecto non potest
dari certa regula. nisi q̃ in fa
cientib̄ p̄teritum in ui diui/
sas sillabas semp ī. penl'. corr.
in plurali. vt docuimus eru/
buimus. Et hoc est verū in
quolibet verbo ꝛ cōiugatiōe.
vt fuimus. spuimus. amaui
mus. sedimus. legimus. au/
diuimus. In p̄terito plusq̃
pfecto corr. penl'. in toto singu
lari. vt docueram ras. rat. et ī
tercia pluralis numeri. vt do
cuerant. In futuro trissilla. ꝛ
vltra pdu. penul. in toto sin/
gulari. vt docebo bis. bit. ꝛ in
tercia pluralis numeri. vt do
cebunt. In pñti imperatiui
pduc. penl'. in prima ꝛ secun/
da pluralis numeri. vt sedea
mus sedete. in futuro trissil/
labo ꝛ vltra penl'. pdu. p totū
In p̄senti cōiuncto optatiui
modi ꝛ in preterito cōiuncto
eiusdem pdu. pe. p totum. in
futuro pdu. p̄mam ꝛ secūdā
plural' numeri. In p̄senti sb/
iunctiui similiter in preterito
impfecto pdu. omnes. in p̄te
rito perfecto corri. omnes. in
plusq̃perfecto pdu. omnes
in futuro corr. omnes. In infi
nitiuo penl'. pdu. in trissil. et

vltra taz in pñti q̃z in ꝑterito
ꝑfec. z plusq̃z ꝑfec. In secũda
ꝯiug. sp e penl'. pd. añ re tã in
actiuo q̃z passiuo vl' ꝯponẽti
excepto futuro ꝯcebere. In
tercia ꝯiu. ꝑma z secũda ꝑso
na pl'is numeri ĩdicatiui mo
di cor. pe. vt legimus legitis
in ꝑterito impfec. pd. p totũ.
et ĩ ꝑterito pfe. pd. secũda sin
gularis numeri. z secunda et
tercia pluralis numeri. In ꝑ
terito plusq̃z pfe. pd. prima z
secũda pluralis numeri. in fu
turo ꝑdu. ꝑma z secũda plu
ral' numeri. In impatiuo ꝑ
du. ꝑma ꝑsona pl'is numeri.
in pñti. ĩ futuro pd. oẽs plu
ralis numeri. In pñti opta
tiui pd. ꝑma z secũda ꝑsona
pl'is numeri. In ꝑterito con
iũcto pd. oẽs. in futuro ꝑdu.
ꝑma z secũda pl'is nũeri. In
ꝑsenti subiũctiui sil'r. In ꝑte
rito impfec. sil'r in ꝑterito pfe
cto oẽs cor. in ꝑterito plusq̃z
pfec. oẽs pd. in futuro omẽs
cor. Presens infinitiui et ꝑte
ritũ e penl'. añ re cor. semp in
tercia ꝯiu. nisi in ꝑterito acti
ui z futuro passiui. Quar
ta ꝯiug. ꝑdu. ꝑmã z secũdaz
pñtis indicatiui modi pl'is
numeri z totũ ꝑte. impfe. et ĩ
trissillabis z vltra totũ ꝑteri.
pfe. excepta ꝑma ꝑsona pl'is
nũeri nisi ĩtercueniat sincopa.
in ꝑterito plusq̃z pfe. pd. ꝑma
z secũda pl'is nu. sic et ĩ futu
ro. sic et in pñti impatiui mo
di. In futuro ꝑ. oẽs in trissil.
In pñti optatiui pd. oẽs in
trissil. z vltra. et ĩ ꝑte. sil'r. In
futuro ꝑdu. ꝑma z secda pl'is
nu. sic et ĩ pñti sbiũctiui. In
ꝑterito impfe. oẽs pd. in ꝑte.
pfe. oẽs cor. in ꝑte. plusq̃z pfe.
oẽs ꝑdu. in futuro omẽs cor.
In infinitiuo pd. pe. in tris. ĩ
pñti ĩ ꝑterito et futuro. qd sui
mit ex supino i penl'. añ re sp
ꝑdu. in q̃rta ꝯiu. A añ re vl'
ris pd. in q̃libet ꝯiu. vt ama
ris vel amare. ꝯcearz vl' ꝯce
are. legarz vel legare. audiarz
vel re. ꝑter ꝯ das cũ suis cõ
positis qñ remanet ꝑme ꝯiu.
E penl'. añ rũt vl' re. pd. ĩ ꝑte.
cuiuslibet ꝯiug. E penl'. añ rz
vel re ꝑcedente b semp cori.
Quattuor sunt ꝓba q̃ nõ
sequunt has regulas. vt suz
volo fero et edo. He volo dz
ꝓ. Velle veliz vellẽ siue vultz
anomala vis vult. i. in istis
sex locis est anomalũ in q̃bꝯ
sequunt alia verba proferan
tur sicut illa. alia deficiunt in
presenti. vt odi noui cepi me
mini. que aptãt ter. ꝯiu. Aio
is q̃rte ꝯiug. est. impatiuo ai
Inquio quis. ter. ꝯiu. est in
que inquiat. Forem fores fo
ret forent re. non habet plus

Quesum⁹ ⁊ queso tm̄ nō plu
ra requirit. Aue auete. salue
saluete. ⁊ vale valete secunde
ꝺiug. sunt. Incipit incipiūt.
Explicit expliciūt. ter. ꝺiug.
Infit. i. dixit vel dicit. Faxo
id est faciā. Cedo. i. dic. Au/
sim ausis ausit. i. audeā eas.
deat. tm̄ in subiūctiuo. Apa
gensis in impatiuo apagen/
te. id est quiesce vel quiescite.
Quat. i. letat. ouat ouās. nō
plus in vsu.
Sup rñsorijs ⁊ antiphonis
Dnica ꝑma de aduentu.

Stillabūt
montes dulcedinē. i.
guttando emittent.
stillo las. id est gutto. transi/
tiue ponit hic. Putas qual'
est ista salutatio. putas ꝗbū
ercōtatiue positū. puto tas.
Virginitat⁷ non patier⁷ detri
mentū. i. damnū vel diminu
tionem vel deiorationē. hoc
detrimentuz ti. a detero triui.
qd est deiorare. De monte cō
denso. i. spisso. condensus sa.
sum. nomen est. Erumpant
montes iocunditatez. i. emit
tant. erumpo pis. pi. neutruz
est. sed hic ponit transitiue.

Dominica secunda.

Murus ⁊ antemura
le. i. defensio añ mu
rum vt vallū siue fosse. ꝗ an/
temurale lis. Plaudent. i. si
gnuz leticie manib⁹ repsenta
bunt. plaudo dis. si. Paupe
res euāgelizant. i. extollunt ⁊
cōmēdant passiuū. ab euāge
liso sas. Ante me fact⁹ est. id
est mihi tanq̄z dignior plat⁹
est siue ꝓpositus. Pusillani
mes. i. timidi tanq̄z pusillo. i.
modico ⁊ paruo animo. a pu
sillus la. lū. qd est paruus. ⁊
animus adiectiuuz est tercie
decli. ⁊ pōt etiaz declinari pu
sillanimus ma. mum.

Dominica tercia.

Milia sctōz. plura
liter hc milia mi
lium miliby. ⁊ ali
qñ ponit adiecti
ue ꝑ mille. Nouebūt abissi
hec abissus si. aqua ꝑfunda
quasi sine bisso. i. candore vl'
splendore. Vellus. i. lanam.
hoc vellus leris. Colles. id ē
parui montes. hic collis lis.
Praua. i. distorta. Erunt. i.
ꝺuertunt. In directa id est ī
directiones. directus ta. tuz.
Nō pertuli. i. nō sustinui. per
fero perfers ptuli. Obumbra
bit id est vmbraz siue refrige
rium faciet contra estum cō/
cupiscentie. obumbro bras.
ex ob ⁊ vmbra. vl' vmbro vm
bras. Prodisti pro prodijsti
id est existi per generationez